

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-076/2025-7

Datum: 28. 7. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in spremembe; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Črveka kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman in dr. Mateje Škabar kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Razvoj in uvedba informacijskega sistema na področju vrednotenja izobraževanj (ENCIS)*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Agitavit Solutions, informacijske rešitve in svetovanje d.o.o., Letališka cesta 33F, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in inovacije, Masarykova cesta 16, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 28. 7. 2025

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-138/2024-3360-28 z dne 23. 4. 2025.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 3.378,91 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku skladno s 40. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 20. 1. 2025, pod številko objave JN000267/2025-EUe16/01 in istega dne v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije pod številko objave 38014-2025, z enim popravkom.

7. 5. 2025 je naročnik na Portalu javnih naročil (pod številko objave JN000267/2025-ODL/01) objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-138/2024-3360-28 z dne 23. 4. 2025 (v

nadaljevanju tudi: odločitev o oddaji javnega naročila), s katero je odločil, da se javno naročilo odda družbi Uprise d.o.o., Petrova 15, Zagreb, Hrvaška (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Vlagatelj je 19. 5. 2025 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se zahtevku ugotovi in izpodbijana odločitev razveljavi; zahteva tudi povračilo stroškov pravnega varstva. Zatrjuje, da odločitev naročnika ni obrazložena skladno z 90. členom ZJN-3, saj je iz odločitve razviden le podatek o ponudnikih, ki so oddali ponudbo in podatek o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika ter odločitev naročnika o oddaji naročila izbranemu ponudniku. Zatrjuje, da naročnik ostalih treh prejetih ponudb (vključno z vlagateljevo) ni obravnaval niti razvrstil glede na merilo, iz česar je mogoče samo sklepati, da ostali ponudniki niso bili izbrani, vendar naročnik ni navedel razlogov za njihovo morebitno zavrnitev, kot to zahteva tretji odstavek 90. člena ZJN-3. Prav tako naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila ni navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. Nadalje navaja, da iz odločitve izhaja izračun vrednosti izbrane ponudbe skladno s postavljenimi merili, vendar ob odsotnosti izračuna vrednosti ostalih ponudnikov, vlagatelj in ostali ponudniki ter vsi zainteresirani (splošna javnost) ne morejo preizkusiti pravilnosti te odločitve, kar predstavlja hujšo kršitev načela transparentnosti (6. člen ZJN-3). Ker naročnik ni predstavil razvrstitve ponudnikov, vlagatelju ni omogočena možnost učinkovitega pravnega varstva, saj niti ni jasno, ali je vlagatelj drugo, tretje ali četrto uvrščeni ponudnik ali celo najugodnejši. Iz tega vidika vlagatelj ne ve, ali mora izpodbijati zgolj izbrano ponudbo ali tudi katero drugo, ki se je morebiti uvrstila pred njegovo. Prav tako iz obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila ni mogoče razbrati razlogov zakaj je naročnik izbranemu ponudniku v okviru merila »Mer 1« priznal 9 točk oziroma zakaj morebiti drugim ponudnikom ni priznal točk (pri tem se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije št. 018-122/2023-10). Zatrjuje še pomanjkljivosti v ponudbi izbranega ponudnika, ki se nanašajo na referenco in neustreznost predloženega dokazila o plačanih davkih in dokazil o nekaznovanosti.

Z vlogo z dne 18. 6. 2025 je vlagatelj predlagal začetek revizijskega postopka zaradi molka organa. V obrazložitvi vloge pojasnjuje, da je dne 19. 5. 2025 vložil zahtevek za revizijo zoper odločitev naročnika, ta pa o zahtevku za revizijo ni odločil, zato gre za molk organa.

Uvodoma Državna revizijska ugotavlja, da iz pravnega pouka odločitve o oddaji javnega naročila izhaja napačen pouk o vrednosti takse, naročnik je namreč določil, da taksa za vložitev zahtevka za revizijo znaša 22.312,09 EUR. Upošteva drugi odstavek 71. člena ZPVPJN znaša taksa, kadar se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev, s katero naročnik odda javno naročilo, dva odstotka od cene najugodnejše dopustne ponudbe (z davkom na dodano vrednost) za sklop ali javno naročilo, kar v konkretnem primeru (upošteva vrednost ponudbe izbranega ponudnika) pomeni takso v višini 3.203,25 EUR, ki jo je vlagatelj tudi ustrezno poravnal.

Ker je vlagatelj skladno s prvo povedjo iz drugega odstavka 13.a člena ZPVPJN pravilno uporabil portal eRevizija za vložitev zahtevka za revizijo, je upošteva prvo in četrto poved iz četrtega odstavka 13.a člena ZPVPJN 19. 5. 2025, dan, ko je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo, in hkrati dan, ko je bil zahtevek za revizijo vročen naročniku. Zahtevek za revizijo je vseboval tudi obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN, zato je bil ob vložitvi in prejemu pri naročniku popoln v smislu prve povedi iz četrtega odstavka 28. člena ZPVPJN, ki je relevantna pravna podlaga za reševanje položaja molka naročnika. Glede na pravila o štetju rokov iz petega odstavka 1. člena ZPVPJN in drugega odstavka 111. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP) v povezavi z drugim odstavkom 13. člena ZPVPJN je rok 20 delovnih dni iz prve povedi četrtega odstavka 28. člena ZPVPJN začel teči dne 20. 5. 2025, in je potekel v ponedeljek, dne 16. 6. 2025. Rok 25 delovnih dni iz druge povedi četrtega odstavka 28. člena ZPVPJN, ki je tudi relevanten pri reševanju položaja molka naročnika, je upošteva enaka pravila o štetju rokov potekel v ponedeljek, dne 23. 6. 2025. Državna revizijska komisija pri vpogledu na portal eRevizija ni ugotovila, da bi naročnik odločil o zahtevku za revizijo. Državna

revizijska komisija zato ugotavlja, da se je vlagatelj v vlogi z dne 18. 6. 2025 upravičeno in pravočasno skliceval na nastop molka naročnika. Vlagatelj v roku iz prve povedi četrtega odstavka 28. člena ZPVPJN ni prejel naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, prav tako je zahteval začetek revizijskega postopka zaradi molka naročnika še pred potekom roka iz druge povedi četrtega odstavka 28. člena ZPVPJN, vlogo z dne 18. 6. 2025 pa je tudi naslovil na naročnika in mu jo poslal prek portala eRevizija. Naročnik je Državni revizijski komisiji prek portala eRevizija dne 27. 6. 2025 posredoval dokumentacijo, med njo pa tudi zahtevek za revizijo. Državna revizijska komisija je tako ugotovila, da so izpolnjeni pogoji iz prve povedi 30. člena ZPVPJN za začetek revizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je z vpogledom na portal eRevizija ugotovila, da naročnik zahtevka za revizijo ni posredoval izbranemu ponudniku, kot bi to moral storiti skladno s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN, zaradi česar je zahtevek za revizijo izbranemu ponudniku posredovala in ga pozvala, da se lahko v treh delovnih dneh od prejema zahtevka za revizijo izjasni o navedbah vlagatelja (drugi odstavek 27. člena ZPVPJN). Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 15. 7. 2025 opredelil do navedb zahtevka za revizijo. Zatrjuje, da so očitki zahtevka za revizijo pavšalni, neutemeljeni in nedokazani, noben pa tudi nima vpliva na končni izid postopka pregleda in ocenjevanja ponudb. Prav tako zatrjuje, da vlagatelj ne izkaže, da predložena referenca ni relevantna ali resnična ter navaja, da je predložil ustrezna dokazila o plačanih davkih in nekaznovanosti.

Po pregledu posredovane dokumentacije in preučitvi zadeve je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Vlagatelj najprej zatrjuje, da odločitev o oddaji javnega naročila ni obrazložena skladno z določili ZJN-3, saj naročnik ni navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe pa tudi razlogov za zavrnitev ponudbe vlagatelja (in ostalih ponudnikov).

Vlagateljeve navedbe je treba v delu, ki se nanaša na vprašanje obrazloženosti odločitve o oddaji naročila, presojati z vidika 90. člena ZJN-3, ki vsebuje splošna pravila o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila, da jo je mogoče šteti za obrazloženo. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da sprejme naročnik odločitev o oddaji javnega naročila najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb, pri čemer mora ta odločitev vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Državna revizijska komisija je že v svojih številnih odločitvah zapisala, da določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), in ki zahteva od naročnika, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedena določba je bistvena tudi za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva ponudnikov (9. člen ZPVPJN), saj šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker jim omogoči, da se seznanijo s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo

biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi zakon ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, je slednje skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-113/2022, 018-011/2023, 018-034/2023) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oz. zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel svojo odločitev (prim. tudi odločitev SEU v zadevi št. T- 536/11, točka 53), pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo. To v primeru, kakršen je predmetni, ko je naročnik poleg merila cene določil tudi druga merila za izbor najugodnejše ponudbe, pomeni, da mora odločitev o oddaji javnega naročila poleg razvrstitve ponudnikov glede na merila vsebovati tudi utemeljitev takšne razvrstitve in konkretne razloge za točkovanje ponudb glede na merila. Ta dolžnost naročnika izhaja tudi iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3, ki določa, da merila za oddajo javnega naročila ne smejo imeti za posledico, da je z njimi naročniku podeljena neomejena svobodna izbira. Merila za izbiro morajo zagotoviti možnost učinkovite konkurence, spremljati pa jih morajo podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki, da se oceni, kako ponudba izpolnjuje merila za oddajo javnega naročila. Navedeno pomeni, da mora naročnik pri vsakem merilu obrazložiti, koliko točk je prejela posamezna ponudba in zakaj oziroma kateri so tisti razlogi, zaradi katerih ponudnik ni prejel predvidenega števila točk. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji javnega naročila zadosten, pa je treba presoditi v vsakokratnem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera.

Naročnik skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

ZJN-3 merila za oddajo javnega naročila ureja v 84. členu ZJN-3. Naročnik odda javno naročilo na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe (prvi odstavek 84. člena ZJN-3). Ekonomsko najugodnejšo ponudbo pa naročnik izbere na podlagi meril za oddajo javnega naročila med dopustnimi ponudbami.

Državna revizijska komisija z vpogledom v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja, da je naročnik v 10. poglavju »Merilo« določil:

»Merilo za izbor najugodnejšega ponudnika (M) je ekonomsko najugodnejša ponudba, ki se, ob izpolnjevanju vseh pogojev iz dokumentacije naročila, izračuna na način:

$$M = C * (1 - Mer1/100)$$

pri čemer oznake v formuli pomenijo:

M = točkovanje ponudbe,

C = skupna ponudbena cena obravnavanega ponudnika z DDV, pri čemer le-ta ne more biti 0,

Mer1 = dodatni prijavljeni kadri

Opis merila:

Mer1 - Dodatni prijavljeni kadri, s katerimi ponudnik ne izkazuje izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, in ki v celoti izpolnjujejo pogoje iz poglavja 9.3.5 ali 9.3.6 (max. 9 točk).

Pri vrednotenju merila dodatnih kadrov se posamezen dodatno prijavljen kader upošteva samo enkrat, tako da ponudnik prejme:

- a) 6 točk – za 1 dodatno prijavljen kader;*
- b) 9 točk – za 2 dodatno prijavljena kadra.*

DOKAZILO:

- izpolnjen obrazec »Prijava kadra in merilo«

Podatke o dodatno prijavljenih kadrih iz Mer1, ponudnik vpiše v obrazec Prijava kadra in merilo, na mesto za merilo. Če ponudnik prijavi dodatne kadre za delo na projektu, se s tem obveže, da bodo tudi ti kadri na voljo ves čas projekta.

Najugodnejši ponudnik je tisti z najnižjim M. [...].«

Iz vpogleda v odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik navedel le ugotovitev, da:

- je ponudba izbranega ponudnika dopustna in
- je ponudba izbranega ponudnika ekonomsko najugodnejša, saj je bila zanjo izračunana najnižja vrednost ob upoštevanju merila cene (C) in merila za dodatne prijavljene kadre (»Mer 1«) »(izračun: $160.161,60 * (1 - (9/100))$ je 145.747,06)«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik izračun ekonomsko najugodnejše ponudbe opravil zgolj na podlagi izračuna ponudbe izbranega ponudnika. Ker naročnik skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudbo po vnaprej določenih merilih izbere med dopustnimi ponodbami, je glede na odločitev o oddaji javnega naročila mogoče sklepati, kar navaja tudi vlagatelj, da ponudbe ostalih ponudnikov niso dopustne. Pritrditi gre zato vlagatelju, da bi v takšnem primeru moral naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila navesti tudi razloge za zavrnitev ponudb, ki jih je ocenil kot nedopustne, pa tega ni storil. Vsled navedenemu gre že iz tega razloga ugotoviti, da naročnik odločitve o oddaji javnega naročila ni obrazložil skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 in načelom transparentnosti (6. člen ZJN-3). Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da gre slediti tudi navedbam vlagatelja, da naročnik v obrazložitvi odločitve o oddaji javnega naročila ni navedel niti prednosti in značilnosti izbrane ponudbe. Čeprav je naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila navedel izračun ekonomsko najugodnejše ponudbe in je mogoče razbrati podatek, da je izbranemu ponudniku v okviru merila »Mer 1« priznal 9 točk, pa v obrazložitvi ni navedel dodatnega kadra, ki ga je upošteval v okviru navedenega merila, niti razlogov za priznanje vseh navedenih točk.

Vlagatelj ima zaradi zagotovitve pravice do učinkovitega pravnega varstva interes, da je seznanjen s podatkom o tem, kako je naročnik razvrstil ponudbe po merilih določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ter tudi katere kadre je naročnik priznal izbranemu in morebiti ostalim ponudnikom (v primeru, da so oddali dopustne ponudbe), v primeru nedopustnih ponudb pa razloge za zavrnitev le-teh. Vlagatelj je namreč lahko v konkretnem primeru zgolj domneval, katere kadre je naročnik priznal izbranemu ponudniku v okviru merila »Mer 1«, prav tako je lahko samo domneval katero ponudbo mora izpodbijati - zgolj ponudbo izbranega ponudnika, ali morebiti še katero drugo, saj iz obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila ni jasno ali je naročnik ostale ponudbe pregledal, zavrnil, štel kot dopustne, niti kako so se razporedile glede na določena merila v primeru, da so dopustne. Posledično gre pritrditi vlagatelju, da bi moral naročnik poleg razvrstitve ponudb v okviru meril in navedbi razlogov za morebitno zavrnitev posamezne nedopustne ponudbe, jasno obrazložiti tudi zakaj je določenemu

ponudniku priznal 6 ali 9 točk v okviru merila »Mer1«. Šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila in navede jasne ter konkretne razloge, ki so ga vodili pri sprejemu te odločitve, bi namreč vlagatelju zagotovila možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, saj bi mu omogočila, da bi se seznanil s pglavitnimi razlogi naročnikove odločitve, posledično bi lahko že v zahtevku za revizijo navedel pravno relevantna dejstva v zvezi z morebitnim neustreznim pregledom ponudbe oziroma točkovanjem v okviru meril.

Ker je naročnik kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3, je posledično Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-138/2024-3360-28 z dne 23. 4. 2025.

Državna revizijska komisija ob tem ni presojala vsebinske pravilnosti naročnikovega ravnanja v zvezi z upoštevanjem reference izbranega ponudnika ter dokazil o neobstoju razlogov za izključitev, ki se nanašajo na plačane davke in nekaznovanost. Šele, ko bo naročnik (novo) odločitev o oddaji naročila obrazložil v skladu z določili ZJN-3, bo vlagatelj lahko uveljavljal učinkovito pravno varstvo, in šele v tem primeru bo lahko prišlo do vsebinske presoje naročnikovega ocenjevanja ponudbe izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. V tej zvezi Državna revizijska komisija opozarja, da mora naročnik med dopustnimi ponudbami izbrati ponudbo po vnaprej določenih merilih, pri navedbi razlogov za sprejem odločitve pa obrazložiti svoje razloge za točkovanje ponudb oziroma razloge za zavrnitev ponudb. Le na takšen način bo ponudnikom zagotovil ustrezno pravico do pravnega varstva, hkrati pa bo zagotovil tudi transparentnost svoje odločitve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povračilo stroškov pravnega varstva, in sicer vračilo takse (3.203,23 EUR) ter strošek sestave zahtevka za revizijo (180,00 EUR).

V zvezi s stroški pravnega varstva, katerih povrnitev zahteva vlagatelj, Državna revizijska komisija ugotavlja, da ne ZPVPJN ne ZPP, ki se uporablja glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja (prvi odstavek 13. člena ZPVPJN), ne določata, kateri stroški so potrebni za pravno varstvo, zato je treba v vsakem posameznem primeru, ob skrbni presoji vseh okoliščin, odločiti, kateri vlagateljevi stroški so bili potrebni in koliko znašajo (155. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Zakon o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/1993 s sprem.) v 20. členu določa, da sodišča in drugi organi o določitvi plačila in povračilu stroškov odvetniškega zastopanja v postopkih uporabljajo odvetniško tarifo. Skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: Odvetniška tarifa) je vlagatelj, ki je zastopan po odvetniku, upravičen do povračila stroškov odvetniških storitev, in sicer do povračila nagrade (oziroma plačila) za sestavo zahtevka za revizijo, ki zajema tudi povračilo nagrade (oziroma plačila) za zastopanje vlagatelja v postopku pravnega varstva. Vlagatelju, ki je imel takega pooblaščenca, gre v primeru uspeha v revizijskem postopku znesek, določen v Odvetniški tarifi, ki zajema oboje, tj. tako plačilo za delo odvetnika za sestavo zahtevka za revizijo kot plačilo za zastopanje. Vlagatelj, ki v postopku pravnega varstva nastopa sam (oziroma ni zastopan po odvetniku), ni upravičen do plačila za zastopanje

(vlagatelj že po naravi stvari ne more zastopati samega sebe), niti ni upravičen do plačila (nagrade) za svoje delo (sestavo zahtevka za revizijo), ampak je upravičen zgolj do povračila stroškov, ki jih je imel s sestavo zahtevka za revizijo. Po ustaljeni praksi Državne revizijske komisije je mogoče vlagatelju, ki v postopku pravnega varstva nastopa sam, kot potrebne stroške dela priznati petino zneska, ki bi mu pripadal, če bi bil v postopku pravnega varstva zastopan po odvetniku.

Na podlagi navedenega in ob upoštevanju dejstva, da bi v konkretnem primeru, če bi vlagatelj nastopal z odvetnikom, vrednost odvetniške storitve (ob upoštevanju vrednosti spornega predmeta, prve točke Tarifne številke 44 Odvetniške tarife in vrednosti točke v višini 0,60 EUR) znašala 878,40 EUR, je Državna revizijska komisija vlagatelju kot potrebne priznala stroške dela za pripravo zahtevka za revizijo v višini 175,68 EUR. Prav tako je Državna revizijska komisija vlagatelju ob upoštevanju 70. člena ZPVPJN kot potreben strošek priznala strošek vplačane takse v višini 3.203,23 EUR (potrdilo o plačilu takse v navedeni višini je vlagatelj priložil zahtevku za revizijo), skupaj torej 3.378,91 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala presežka nad priznanimi stroški za pripravo zahtevka za revizijo, saj zanje v OT ni podlage.

Naročnik je vlagatelju priznane stroške pravnega varstva v višini 3.378,91 EUR dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.